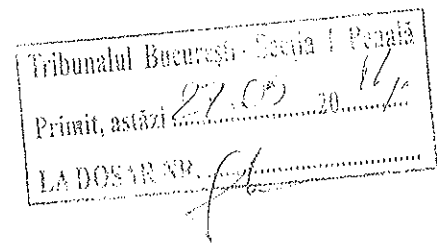

TRIBUNALUL BUCURESTI

Sectia I Penala

Dosar nr.15403/3/2014

Termen 28.05.2014

Subsemnatul Sandu Jean-Catalin, cetatean roman, domiciliat in Bucuresti, Bdul. Decebal nr.6, bl.S10, Sc.A, et.7, ap.21, sector 3, CNP 1710711451515 depun urmatoarele

NOTE SCRISE

solicitand deființarea Ordonantei nr.285/II-2/2014 din 14. 04. 2014 a Sectiei de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie prin care a fost solutionata plangerea impotriva rezolutiei din 11.04.2012 emisa in dosarul nr. 185/P/2008 al Sectiei de combatere a infractiunilor de coruptie ca netemeinica si nelegala si dispunerea trimiterii cauzei la procurorul competent in vederea inceperii cercetarilor penale pentru urmatoarele

MOTIVE:

Solutia dispusa prin Ordonanta este nelegala si netemeinica fiind emisa cu incalcarea principiului imparțialității in infaptuirea justitiei (art. 124 si 132 din Constitutia Romaniei si art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor si procurorilor) a dispozitiilor cuprinse in art 5 (principiului aflării adevărului), art.10 (dreptul la aparare) si art.100 alin.1 (administrarea probelor atat in favoarea cat si in defavoarea invinutului/inculpatului) din Noul Cod de procedura penala (NCPP).

Prin emiterea Ordonantei cu incalcarea acestor principii mi-a fost adusa o vatamare intereselor mele legitime in sensul prevazut de art. 336 din NCPP si ma indreptateste se formulez prezenta plangere impotriva acesteia.

Consideratii preliminare

In cursul cercetarilor legate de privatizarea S.C. Institutul de Cercetari Alimentare (ICA) S.A. DNA a soliciat Agentiei Domeniilor Statului (ADS) sa-i comunice daca in perioada 2002-2007 (respectiv intre data /anul transformarii ICA din institut in societate comerciala si data de redeschidere a dosarului ICA pentru care initial se emisese o solutie de neincepere a urmaririi penale) au mai fost privatizate si alte societati comerciale cu capital de stat la care stabilirea pretului de pornire al pachetului de actiuni se se fi realizat in urma intocmirii unui raport de evaluare simplificat.

In adresa de raspuns, ADS indica un numar de 40 de astfel de societati comerciale oferind atat o descriere detaliata a procedurii de intocmire a raportului de evaluare simplificat cat si baza legala pentru intocmirea acesteia incluzand si istoricul reglementarii (Anexa 1 la prezentele note scrise).

In baza acestei corespondente precum si a declaratiilor unor invinuiti in dosarul penal 84/P/2007, in special cele ale invinuitului Domnisoru Marian, procurorul de caz decide sa disjunga cercetarea modului in care au fost privatizate celelalte 39 de societati si sa se concentreze pe procedura de privatizare a ICA, sens in care intocmeste Rechizitoriul in dosar si dispune trimiterea in judecata a mai multor persoane printre care si fosti salariati ai ADS, pentru savarsirea, in principal, a infractiunii prevazute de art.10 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000.

Acuzatia adusa a fost aceea ca inculpatii au subevaluat patrimoniul ICA cu intentie, prin interpretarea voit eronata si aplicarea defectuasa a legislatiei in vigoare la momentul privatizarii acesteia, in scopul favorizarii unui comparator anume, in cazul de fata S.C.GRIVCO S.A.

La patru ani dupa dispunerea masurii disjungerii, prin Rezolutia din data de 11.04.2012 dispunsa in dosarul nou format (185/P/2008), se dispune neiceperea urmaririi penale insa nu impotriva persoanelor care au participat la privatizarea societatilor indicate in corespondenta de catre ADS ci fata de modalitatea de privatizare/administrare a tuturor societatilor/institutelor aflate in patrimoniul ADS si cuprinse in anexele 1-3 la Legea nr.268/2001, aspect cu care DNA nu fusese investit si care nu faceau obiectul disjungerii, DNA ignorand precizarile exprese din corepondenta cu ADS.

Prin Ordonanta nr.285/II-2/2014 din 14.04.2014 este mentinuta aceasta Rezolutie, desi in plangerea formulata impotriva ei am indicat faptul ca nu se pune problema verificarii pentru intregul portofoliu de societati si institute al ADS ci numai aceea a modalitatii de privatizare a celor 40 de societati indicate expres de catre aceasta si la care privatizarea s-a realizat prin transferul pachetului de actiuni pentru care prôtul de pornire a fost determinat prin intocmirea unui raport de evaluare simplificat, aceeasi metoda folosita si in procedura de privatizare a ICA atat inainte de privatizarea acesteia cat si la 5 ani dupa ce privatizarea s-a incheiat. Aplicarea corecta a principiului imparitalitatii precum si a celorlate principii invocate mai sus ar fi presupus ca procurorul sa cerceteze toate aceste cazuri si sa adopte o solutie identica, cata vreme procedura presupsa a nu fi fost respectata este aceeasi in toate cazurile cercetate.

Dubla masura ,contradictia existenta intre cele 2 solutii –de trimitere in judecata in cazul ICA si de neicepere a urmaririi penale pentru celelalte 39 de societati- in conditiile in care in ambele situatii este vorba despre aplicarea a exact aceleiasi legislatii, principii si proceduri, determina caracterul nelegal si netemeinic la Ordonantei nr. nr.285/II-2/2014 impunandu-se defiintarea acesteia si trimiterea cauzei la procurorul competent in vederea inceperii urmarii penale.

Din cele mentionate rezulta cu prisosinta faptul ca imi sunt afectate grav interesele prin solutia de neincepere a urmaririi penale in dosarul 185/P/2008 intrucat particularitatile cazului impun ca existenta unei eventuale vinovatii a subsemnatului sa nu poata fi analizata decat prin raportare la intrega mea activitate in cadrul ADS. Datorita modului partinitor si conditiilor in care s-a desfasurat urmarirea penala sunt nevoit, pentru a-mi dovedi nevinovatia, sa solicit analiza intregului proces de privatizare din Romania, cu mijloacele dreptului penal.

Continuarea cercetarilor si in cazul celor 36 de societati la a caror privatizare am participat reprezinta pentru mine o aplicare a dreptului la aparare intrucat am fost trimis in judecata si condamnat in prima instanta la o pedeapsa de 6 ani inchisoare cu executare pentru ca am avizat documentatia de privatizare a unei societati in aceleasi conditii si in baza aceleiasi legislatii in care am avizat si documentatia celorlalte 36 de societati comerciale din portofoliul ADS in timp ce DNA considera ca, desi a fost aplicata aceeaasi lege, numai in cazul ICA este o problema, in cazul celorlalte, citez din Ordonanta, “nu exista date sau indicii concrete privind savarsirea unor fapte de natura penala in legatura cu privatizarile realizate de catre Agentia Domeniilor Statului, iar simplele afirmatii legate de comiterea unor infractiuni nu sunt suficiente pentru derularea in continuare a urmaririi penale”

In dosarul 185/P/2008 insa, aceste simple afirmatii nu au fost verificate, nu s-a efectuat nici un act de procedura, nici o actiune, cu exceptia unei corespondente interne in DNA, mai concret, trimiterea, dupa 4 ani de la dispunerea masurii disjungerii, unei adrese catre Serviciul Specialisti , acelasi serviciu care constatase in cazul ICA producerea unui prejudiciu imens adus bugetului de stat prin aplicarea incorecta si interesata a legii de catre reprezentantii ADS.

In esenta, daca s-ar fi dispus efectuarea de cercetari riguroase si in cazul celorlalte societati a caror documentatie de privatizare am avizat-o pentru legalitate, s-ar fi constatat faptul ca, intrucat am procedat identic in situatii similare si am aplicat fara discriminare acelasi proceduri si aceeaasi legislatie, nu as fi putut savarsi infractiunea

prevazuta la art.10 alin.1 lit a) din Legea nr.78/2000 intrucat s-ar fi constata ca lipseste un element constitutiv al infractiunii ai anume existenta intentiei ca forma de vinovatie

Ca element ce intra in componenta laturii subiective a continutului constitutiv al infractiunii, intentia este acea forma a vinovatiei ce consta in prevederea rezultatului faptei infractionale si urmarirea sau acceptarea producerii lui. Intentia este directa atunci cand faptuitorul prevede rezultatul faptei sale si urmareste producerea lui, iar cu aceasta forma de vinovatie s-a considerat ca am savarsit fapta de coruptie cata vreme condamnarea mea in cazul ICA s-a pronuntat facadu-se aplicarea art. 42 alin 2 din Codul penal 1968 care defineste infractiunea continuata, deci o rezolutie infractionala desfasurata pe o perioada mai lunga de timp. In structura intentiei directe sunt incluse atat un element intelectual (faptuitorul prevede elementele ce tin de tipicitatea obiectiva a faptei sale la momentul comiterii acesteia) cat si un element volitiv (faptuitorul urmareste producerea rezultatului prin comiterea faptei). Aspectele ce tin de elementul intelectual al intentiei urmeaza a fi apreciate in functie de profilul personal al faptuitorului, avandu-se in vedere pregatirea profesionala , varsta, experienta, aptitudinile acestuia etc.In dosarul ICA s-a sustinut ca intentia mea de a comite infractiunea de stabilire a unei valori diminuate fata de valoarea reala a patrimoniului acestei societati s-a manifestat prin interpretarea incorecta a legii in scopul de a favoriza un anumit comparator, in cazul de fata, GRIVCO.

Intrucat fapta in care s-a materializat aceasta presupusa intentie ca element al laturii subiective a unei infractiuni de coruptie in forma in care este aceasta prevazuta la art.10 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000, nu consta intr-o actiune particulara, izolata ci vizeza intreaga mea activitate pe aceasta problema este esentiala cercetarea intregii mele activitati pentru a putea considera ca drepturile mele in calitate de invinuit/inculpat au fost respectate. Fata de realitatea de fapt, anume ca in toate cazurile , nu numai eu, ci si functionari care au exercitat aceeasi functie si dupa plecarea mea din functia de Director au aplicat prevederile legale unitar, in acelasi mod, si bazat pe aceleasi considerente ca si in cazul procedurii de privatizare a ICA S.A. in aceasta

perspectiva, declansarea cercetarilor pentru a se analiza modalitatea in care au fost privatizate de catre ADS societatile comerciale indicate mai sus constituie o aplicare a principiului imparialitatii, al loialitatii in administrarea probelor si al respectarii dreptului la aparare al invinuitului/inculpatului.

Continuarea cercetarilor este necesara cu atat mai mult cu cat in sentinta penala nr.701/26.09.2013 pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr.25497/3/2012, dosarul ICA, s-a retinut faptul ca

“Din analiza acestor dispozitii legale, se constata ca acestea aveau un caracter imperativ si obligau reprezentantii societatilor comerciale si pe cei ai autoritatilor publice implicate in activitatea de privatizare sa procedeze, inainte de declansarea acestui proces, la actualizarea valorica a tuturor elementelor patrimoniale (activ si pasiv), ‘in conditiile prevazute de lege’ facand **trimitere evidenta** la metodologiile de calcul cuprinse in H.G.500/1994, **H.G.983/1998 si H.G.403/2000**. Dispozitiile facultative la care fac referire inculpatii erau cuprinse in unele norme cadru din domeniul reevaluarilor administrative (ex. H.G. 403/2000) vizau societatile comerciale care nu faceau obiectul operatiunilor de privatizare si care, din diverse considerente (fiscal, economic) puteau proceda sau nu, la efectuarea acestor reevaluari patrimoniale, **ele neavand aplicabilitate in cazul societatilor comerciale ce urmau sa fie privatizate** datorita dispozitiilor derogatorii cuprinse in normele speciale invocate mai sus (art.7 din H.G.834/1991 si, respective, art.143 din H.G.577/2002)” (pagina 293 din sentinta- anexa 2 la prezentele note scrise)

validand-se astfel opinia DNA, fapt ce obliga aceasta institutie sa continue cercetarile penale pentru a raspunde al intrebarea daca a fost sau nu fraudat bugetul de stat in ansamblul lui. Totodata, finalizarea cercetarilor ar putea da curs precizarilor din sentinta conform carora

Aspectul invocat cu privire la privatizarea altor 40 de societati in acelasi mod excede cadrulul procesual cata vreme prin rechizitoriul Parchetului s-a dispuns

disjungerea cauzei si continuarea cercetarilor referitor la privatizarea altor societati comerciale ce se aflau in portofoliul ADS, instanta fiind sesizata cu faptele legate de privatizarea S.C."ICA" S.A. iar judecata sa margineste la faptele si persoanele aratate in actul de sesizare a instantei." (pagina 200 din sentinta). (anexa 2)

Pe langa aspectele mentionate, interesul pentru aflarea adevarului in acest dosar este unul general, major, intrucat, daca subevaluarea ICA a putut produce un prejudiciu atat de semnificativ, aproximativ 60 milioane euro, in cazul subevaluării altor societati comerciale cu capital de stat, de prima linie in economia romaneasca, asa cum este cazul celorlalte societati pentru care s-a emis solutia neinceperii urmaririi penale prejudiciul ar putea fi semnificativ majorat ceea ce inseamna o fraudare masiva a economiei nationale. Prin recuperarea acestor sume reprezentand prejudiciu ar putea fi majorate rezervele financiare nationale pentru plata la timp a pensiilor si salariilor in sectorul bugetar si s-ar putea asigura conditiile diminuării deficitului bugetar al Romaniei. Este cel putin de neinteles cum DNA a redeschis dosarul ICA (care initial se solutionase cu o solutie de neincepere a urmaririi penale) in baza unor articole de presa si a unui denunt intial anonim ulterior asumat de denuntator iar in cazul in care chiar institutia publica implicata transmite la DNA o situatie cu societati posibil a fi fost privatizate prin incalcarea dispozitiilor legale, aceasta pronunta o solutie de neincepere a urmaririi penale fara a intreprinde nici un demers in cauza (audieri, expertize, etc) altul decat o simpla adresa catre Serviciul Specialisti din cadrul DNA si aceasta dupa o perioada de 4 ani de la momentul la care s-a format noul dosar.

Un alt argument al Ordonantei pentru invocarea inadmisibilitatii plangerii impotriva Rezolutiei din data de 11.04.2012 l-a constituit faptul ca prin continutul acesteia nu s-a adus nici un element nou care sa schimbe opinia procurorilor DNA si sa determine inceperea cercetarilor. Sustinerea este nefondata atata timp cat in subsemnatul am ***indicat expres***, cu documente, ca nu este vorba de a se incepe cercetari penale in cazul tuturor acestor societati si institute prevazute in cele trei anexe, (adica, practic fata de tot patrimoniul ADS) ci numai in cazul celor indicate expres in

corespondenta dintre ADS si DNA , care au fost privatizate in perioada 2002-2007 si la care pretul de pornire a fost stabilita in urma intocmirii unui raport de evaluare simplificat. Acesta reprezinta un element de noutate care ar fi usurat semnificativ munca DNA si ar fi circumscris exact aria de desfasurare a cercetarilor, daca acest lucru s-ar fi dorit, mai ales ca in respectiva corespondenta era detalitata exhaustiv modalitatea de intocmire a raportului de evaluare simplificat precum si baza legala a acestei proceduri.

Înata de cele precizate anterior, rezulta caracterul nelegal si netemeinic al Ordonatei, solutia neinceperii urmaririi penala aparand ca o incalcare a principiilor prevazute la art. 5, 10 si 100 din Noul Cod de Procedura Penala.

Avand in vedere toate aspectele mentionate precum si dispozitiile legale invocate mai sus va solicit, Domnule Presedinte, deființarea solutiei dispuse prin Ordonanta ca netemeinica si nelegala si trimiterea cauzei la procurorul competent in vederea inceperii cercetarilor penale in Dosarul nr. 185/P/2008 si inceperea urmaririi penale impotriva reprezentantilor ADS care au contribuit la privatizarea celor 39 de societati din portofoliul ADS la care pretul de pornire al pachetului de actiuni scos la vanzare a fost stabilit prin raport de evaluare simplificat, si a reprezentantilor societatilor comerciale care au intocmit si transmis la ADS situatiile financiare pe baza caruia s-a calculat pretul per actiune precum si a celor care au cumparat pachetele de actiuni, adica exact a acelor persoane care au fost invinuite si in cazul S.C. I.C.A. S.A.

Atasez prezentei:

- Adresa DNA nr. 84/P/2007 din data de 21.12.2007
- Adresa ADS nr.60019/09.01.2008
- Extrase din Sentinta Penala nr.701/26.09.2013

Jean-Catalin Sandu

27 mai 2014